

sætning til den samtidige Lov om Bearbejde, der opstiller som det Principale, at Bearbejde in natura skal afflases, og nu vil Mindretallet sætte dem paa lige Fod og stille Licitation eller Affordarbejde i Epidsen. Dette er altsaa Noget, som slet ikke lader sig gjøre. — Den høitærede Minister yttrede en Tvivl om, hvorvidt Flertallets Forslag, saaledes som det forelaa, sikrede, at Husmændenes og Indsiddernes Pligtarbejde vedblev, men saaledes, som vi have affattet § 44, tror jeg ikke, at der kan være Tvivl herom, og i alt Fald vil vistnok enhver Tvivl forvinde for den, som er bekendt med de Forhandlinger, som ere førte om dette Punkt her i Thinget. Ligeledes udtalte den høitærede Minister med Hensyn til det samme Spørgsmaal, at det ikke var klart, hvorledes man vilde faae Husmændene og Indsidderne opførte i Bedtægten, men dertil svarer jeg, at de slet ikke skulle opføres i Bedtægten, lige saa lidt som de nu ere opførte i Regulativet. Tager vi Loven af 1858 for os, se vi, at den bestemmer, at Snekastningsarbejdets Udførelse skal ordnes efter et Regulativ, for hvilket Hartkornet og Assurance-summen m. v. lægges til Grund, men der staar ikke et Ord om Husmændenes Optagelse, hvorimod der senere siges, at den Husmændene og Indsidderne paahvilende Forpligtelse med Hensyn til Snekastningsarbejde vedbliver som hidtil med den og den Indskrænkning. Ligesaa vil det blive Tilfældet nu. De staa ikke i Regulativet, men man tager Pligtarbejdet af dem som en særegen Art Arbejde. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 4 kan jeg kun sige, at, dersom man vil følge den høitærede Ministers Opfordring til at forkaste dette Vædringsforslag, saafremt det kommer til Afstemning, saa tror jeg, at Arbeidskraften vil blive forringet mange Gange mere, end den vilde blive forringet efter det Forslag, som var stillet til 2den Behandling, og som fritog Husmænd og Indsiddere; thi der vil da blive en stor Mængde Personer, som komme til at gaa fri. — Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Brind-Seidelin) gjorde en Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 5, som jeg ikke rigtig opfattede, men det forekommer mig, at der ikke er nogen som helst Mangel i dette

Vædringsforslag, saafremt Flertallets Forslag under Nr. 2 vedtages; thi sfter dette, er Snekastningen ikke bunden til Personen, men til Eiendommen, og altsaa vil den paagjældende Persons Stilling, hvad enten han er Bestillingsmand eller ikke, være aldeles ligegyldig. Det er Eiendommen eller i alt Fald Besiddelsen af Eiendommen og ingenlunde Personen, hvortil Forpligtelsen til Snekastning er knyttet, og naar derfor en Bestillingsmand, f. Ex. en Jernbanebetjent, besidder en fast Eiendom, vil han, uanset sin Stilling, komme til at gjøre Snekastningsarbejde. — Forslaget under Nr. 8 er taget tilbage for den høitærede Ministers Forslag. Dette gaar jo i og for sig ud paa det Samme, men er blot en bedre Redaktion. Det gaar ud paa, at § 5 skal affattes saaledes, at Betalingen erlægges overensstemmende med Egnens gangbare Priser for almindeligt Dagarbejde; men denne Bestemmelse forekommer mig, hvad enten den redigeres paa den ene eller den anden Maade, ikke at være heldig, thi efter den følgende Sætning skal Betalingen jo fastsættes for 5 Mar ad Gangen af Amtsraadet, og nu tør jeg spørge Enhver, om man for 5 Mar ad Gangen kan fastsætte den gængse Pris for en Arbejdsdag. Vi hørte jo under forrige Behandling en smuk Udvikling af min ærede Sidemand (Vonne), i hvilken han endog stillede i Udsigt en Betaling til en Husmand af 5 Rd. pr. Dag, og det forekommer mig derfor, at Reglen bliver meget lidt tilfredsstillende, selv om den anførte Bestemmelse kommer til, thi den sikrer ingenlunde, at det virkelig bliver den gængse Pris for en Arbejdsdag, naar Betalingen skal fastsættes for 5 Mar ad Gangen. — Vædringsforslaget under Nr. 15 til § 18 er vistnok ikke acceptabelt, fordi derved vilde Folk saa komme til at betale deres Skatter $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mar, før de skulde.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog paany komme tilbage til det Punkt, som den ærede Ordfører troede, at der ikke kunde være nogen Tvivl om, nemlig hvorvidt Forpligtelsen for Husmænd og Parcellister til at forrette Snekastningsarbejde overhovedet bliver fastholdt ved den Maade, hvorpaa Flertallets For-